

Panium — Numarul Șapte

Daniel 11 Dezvăluit: Linii profetice din 1989 până la Legea Duminicală

Jeff Pippenger

2025-03-15

Lucrăm la reunirea tuturor liniilor din Daniel unsprezece în legătură cu istoria ascunsă a versetului patruzeci, care reprezintă perioada din 1989 până la legea duminicală din Statele Unite. Chemarea noastră, ca studenți ai profeției, este să împărțim drept cuvântul adevărului.

Îngrijește-te să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca unul încercat, un lucrător care nu are de ce să-i fie rușine, împărțind drept cuvântul adevărului. 2 Timotei 2:15.

Capitolul unsprezece din Daniel poate fi împărțit în zece linii profetice. Versetele de la unu la patru reprezintă o linie profetică. Versetele de la cinci la nouă reprezintă o a doua linie. Versetul zece reprezintă o a treia linie. Versetele unsprezece și doisprezece reprezintă a patra linie. A cincea linie este alcătuită din versetele treisprezece până la cincisprezece. A șasea linie este alcătuită din versetele șaisprezece până la douăzeci și doi. A șaptea linie este alcătuită din versetele douăzeci și trei și douăzeci și patru. Versetele douăzeci și patru până la treizeci și unu constituie a opta linie. Versetele treizeci și unu până la patruzeci constituie a noua linie, iar a zecea și ultima linie cuprinde versetele patruzeci până la patruzeci și cinci. Aceste zece linii trebuie aduse împreună, linie peste linie.

Pe cine va învăța El cunoaștere? și pe cine îl va face să înțeleagă doctrina? Pe cei întărcați de lapte și depărtați de la sân.

Căci poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin, și acolo puțin:

Căci prin buze bâlbâitoare și printr-o altă limbă va vorbi El poporului acestuia. Căruia i-a zis: „Aceasta este odihna cu care puteți da odihnă celui obosit; și aceasta este înviorarea”; totuși, ei n-au vrut să asculte.

Dar cuvântul Domnului a fost pentru ei: poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă; rând peste rând, rând peste rând; aici puțin și acolo puțin; pentru ca să meargă și să cadă pe spate, să fie zdrobiți, prinși în laț și luați. Isaia 28:9–13.

Fiecare dintre cele zece linii profetice este, desigur, intercorelată, însă în cadrul fiecărei linii poate fi recunoscută o temă specifică. Deși fiecare linie are o temă principală, liniile posedă mai mult decât o singură mărturie. Intenționez să identific fiecare dintre temele din cele zece linii.

Prima linie

Și eu, în anul întâi al lui Darius Medul, am stat ca să-l întăresc și să-l sprijinesc. Și acum îți voi arăta adevărul. Iată, se vor mai ridica încă trei împărați în Persia; iar al patrulea va fi cu mult mai bogat decât toți aceștia; și, prin puterea lui, prin bogățiile lui, va stârni pe toți împotriva

împărăției Greciei. Și se va ridica un împărat puternic, care va stăpâni cu mare putere și va face după voia sa. Dar, când se va ridica, împărăția lui va fi sfârșită și va fi împărțită către cele patru vânturi ale cerului; și nu va trece la urmașii lui, nici nu va fi potrivit cu stăpânirea pe care a exercitat-o el; căci împărăția lui va fi smulsă și dată altora, afară de aceștia. Daniel 11:1-4.

ឆន្ទានុវិម្ពយន្តនៃវិយុសសមុគ្គាល់ការបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆន្ទានុ
ដូចនេះរាបញ្ចូលគ្នាអំពីពេលវេលាពុយករណ៍នៃបញ្ចប់។ ដល់ខាទីបី
អាទ្ទិចសង្គមហាកុសតុរហានបង្កកិច្ចការរបស់ខ្លួនដល់គ្រប់គ្រងទូទាំងពិភពលោក
ហើយដល់ខាទីបួន នគរបស់គាត់ត្រូវដកចេញ ហើយចែកទៅតាមខ្យល់ទាំងបួន។
ការប្រើវិយុសជាពេលវេលានៃបញ្ចប់កុនុងឆន្ទានុ 1989
អនុញ្ញាតឱ្យយើងរាប់សង្ខេបទាំងឡាយដល់គ្រប់គ្រងកំណាងនៃកុនុងខាទីពីរ។
នៃពេលវេលាប្រើវិយុសមានបុរសសន្តិសុខនៃកុនុងខាទីមួយថា «ក៏ដូចគ្នា
នៃឆន្ទានុវិម្ពយន្តនៃវិយុស»
គាត់កំពុងបន្តអ្វីដែលគាត់បានប្រាប់ដោយយល់ច្រើននៃវិមននៃវិមិត្ត
ដល់ហានចាប់ផ្តើមនៃវិមននៃកុនុងដំបូងបំផុត។

În al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei, a fost descoperit un lucru lui Daniel, al cărui nume era Belșatar; și lucrul era adevărat, dar vremea hotărâtă era îndelungată; și el a înțelea lucrul și a avut pricepere asupra vedeniei. Daniel 10:1.

Indicatorul profetic care reprezintă un „timp al sfârșitului” conține două simboluri. „Timpul sfârșitului” pentru linia profetică a lui Moise a fost nașterea lui Aaron, urmată trei ani mai târziu de nașterea lui Moise. Aaron și Moise sunt simbolul dublu al „timpului sfârșitului” în istoria lor și prefigurează nașterea lui Ioan Botezătorul și a lui Isus la șase luni după aceea. „Timpul sfârșitului” din 1798 a marcat capturarea papei Romei, care după aceea a murit în captivitate în 1799. De la „întâiul an al lui Darius Medul” până la „al treilea an al lui Cirus, împăratul Persiei”; Darius și Cirus reprezintă „timpul sfârșitului” în 1989, căci toți profeții vorbesc mai mult despre zilele de pe urmă decât despre zilele în care au trăit.

Buli nyonso ekómelaki bango lokola bandakisa; mpe ekomamaki mpo na likebisi na biso, biso oyo nsuka ya bileko ekómi likoló na biso. 1 Bakolinti 10:11.

Darius și Cirus îi reprezintă pe Ronald Reagan și George Bush senior în anul 1989. Amândoi au fost președinți în acel an. Versetul întâi al capitolului unsprezece situează vedenia în al treilea an al lui Cirus, ceea ce l-ar reprezenta pe George Bush senior, care l-a urmat pe Reagan, după cum Cirus l-a urmat pe Darius. Versetul doi afirmă că încă trei împărați se vor ridica și al patrulea va fi cu mult mai bogat decât toți. Timpul final al „vremii sfârșitului” din capitolul unsprezece începe în 1989 și arată că, după George Bush senior, încă trei împărați aveau să se ridice, identificând astfel cei trei președinți care i-au urmat lui Bush senior. Acei trei împărați au fost Bill Clinton, George Bush junior, Barak Obama, iar apoi cel mai bogat președinte, Donald Trump, „prin puterea sa” și „prin bogățiile sale va stârni pe toți împotriva împărăției Greciei”.

Apoi, versetul al treilea îl introduce pe Alexandru cel Mare și, prin urmare, îl prefigurează pe ultimul conducător al Națiunilor Unite, care se unește cu papalitatea în zilele de pe urmă, dar care, asemenea papalității, ajunge la sfârșitul său. Națiunile Unite sunt a șaptea împărăție, reprezentată

ca zece împărați în Apocalipsa șaptesprezece, iar confederația celor zece împărați este de acord să dea cea de-a șaptea împărăție a lor fiarei papale pentru un ceas simbolic.

Și cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece împărați, care încă n-au primit împărăție; ci primesc putere ca împărați, un ceas împreună cu fiara. Aceștia au un singur gând și își dau fiarei puterea și tăria lor. Ei vor face război cu Mielul, iar Mielul îi va birui, căci El este Domnul domnilor și Împăratul împăraților; și cei ce sunt cu El sunt chemați, aleși și credincioși. Apocalipsa 17:12–14.

Acei zece împărați sunt reprezentați de versetele trei și patru, precum și de istoria ridicării și căderii lui Alexandru cel Mare, care a împlinit aceste versete în secolul al patrulea. Grecia este a treia împărăție a profeției biblice și este un simbol al balaurului, o treime din întreita unire a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos. La cruce, mesajul „Împăratul iudeilor” a fost consemnat în ebraică, latină și greacă, reprezentându-i pe iudei, pe romani și restul mulțimilor din celelalte neamuri care aveau să fie în Ierusalim la Paște. Grecii îl reprezintă pe balaur, romanii reprezintă fiara, iar iudeii erau prorocul mincinos.

Cele dintâi patru versete ale capitolului unsprezece identifică sfârșitul puterii balaurului pământesc, care curvește cu puterea papală, pe măsură ce timpul de probă al omenirii se încheie. Versetele trei și patru identifică ridicarea finală și căderea ultimei manifestări a unei puteri de balaur pământesc. Aceste versete se suprapun peste ultimele șase versete, care identifică sfârșitul fiarei ce curvește cu împărății pământului. Începutul și sfârșitul capitolului unsprezece identifică istoria în care vrăjmașii lui Dumnezeu ajung la sfârșitul lor, fără ca cineva să le vină în ajutor. Cele dintâi patru versete, aliniat cu ultimele șase versete, poartă astfel simbolismul Celor Zece Porunci, cu o tablă a primelor patru porunci și o tablă a ultimelor șase porunci, simbolizând totodată și o probă prin numărul zece.

Primele patru versete reprezintă un început care ilustrează sfârșitul, fixând totodată mesajul ca începând la „vremea sfârșitului” în 1989. Versetele reprezintă perioada din 1989 până la încheierea timpului de probă al omenirii, rezumând astfel mesajul ultimelor șase versete, care constituie sporirea cunoștinței descoperite în 1989 și care identifică evenimentele legate de încheierea timpului de probă.

Versele oferă punctul de sprijin profetic pentru a recunoaște că, începând din 1989, avea să existe un total de opt președinți, cel de-al optulea fiind dintre cei șapte președinți anteriori, legând astfel pasajul de enigma potrivit căreia al optulea este dintre cei șapte, care este o caracteristică profetică ce constituie adevărul prezent în zilele din urmă.

Téma, které lze z těchto veršů pochopit, je konečné zničení dračí moci, která smilní s nevěstkou Týru. Nevěstka smilní se všemi králi země, avšak právě tak, jako se dávná Francie stala prvorozeným katolické církve, když Chlodvík roku 496 zasvětil svůj trůn papežství, tak i pozemská šelma Spojených států bude při nedělním zákonu rovněž prvním z králů, který bude smilnit s nevěstkou. Stejně jako v závěrečných šesti verších, i v úvodních čtyřech verších jsou určeny a zdůrazněny všechny tři mocnosti, které vedou svět k Armagedonu, avšak tématem prvních čtyř veršů je dračí moc představovaná Řeckem a Alexandrem Velikým.

Iar împăratul de la miazăzi va fi puternic; și unul dintre mai-marii lui va fi puternic mai mult decât el și va stăpâni; stăpânirea lui va fi o stăpânire mare. Și, la sfârșitul unor ani, se vor uni; căci fiica împăratului de la miazăzi va veni la împăratul de la miazănoapte ca să facă o învoială; dar ea nu va păstra puterea brațului; nici el nu va dăinui, nici brațul lui; ci ea va fi dată pradă, împreună cu cei ce au adus-o, și cu cel ce a născut-o, și cu cel ce a întărit-o în vremurile acelea. Dar dintr-o odraslă a rădăcinilor ei se va ridica unul în locul lui, care va veni cu o oaste și va intra în cetățuia împăratului de la miazănoapte și va lucra împotriva lor și va birui; și va duce de asemenea captivi în Egipt pe dumnezeii lor, împreună cu domnii lor și cu vasele lor scumpe de argint și de aur; și el va dăinui mai mulți ani decât împăratul de la miazănoapte. Astfel, împăratul de la miazăzi va veni în împărăția lui și se va întoarce în țara sa. Daniel 11:5-9.

Împlinirea istorică a versetelor oferă tiparul pentru împlinirea profetică a celor o mie două sute șaizeci de ani de domnie papală, identificați în versetele treizeci și unu până la patruzeci, și tiparul profetic pentru împlinirea versetului unsprezece, care s-a împlinit mai întâi în anul 217 î.Hr., la Bătălia de la Raphia. Acești trei martori identifică caracteristicile războiului din Ucraina, în care Putin, ultimul împărat al sudului, va birui asupra armatei-proxy a împăratului papal al nordului.

Tema celei de-a doua linii a istoriei profetice este modul în care rana de moarte este aplicată papalității în 1798, așa cum este reprezentat prin versetele cinci până la nouă și prin bătălia de la Rafia din versetul unsprezece. Împăratul de la miazăzi, care este Egiptul, este puterea balaurului.

Fiul omului, întoarce-ți fața împotriva lui Faraon, împăratul Egiptului, și proceste împotriva lui și împotriva întregului Egipt: Vorbește și spune: Așa zice Domnul Dumnezeu: Iată, sunt împotriva ta, Faraon, împăratul Egiptului, marele balaur care zace în mijlocul râurilor sale, care a zis: Râul meu este al meu, și eu l-am făcut pentru mine însumi. Ezechiel 29:2, 3.

Cele trei ilustrații ale biruinței împăratului de la miazăzi asupra împăratului de la miazănoapte din capitolul unsprezece se unesc pentru a identifica căderea finală a împăratului de la miazănoapte în versetul patruzeci și cinci.

Și își va așeza corturile palatului său între mări, pe muntele cel slăvit și sfânt; dar își va ajunge sfârșitul, și nimeni nu-i va veni în ajutor. Daniel 11:45.

Абароти ёздаҳум се хатге ҳастанд, ки шоҳи ҷанубро дар ҳоли шикаст додани шоҳи шимол нишон медиҳанд; аммо вақте ки шоҳи шимол ба анҷоми худ мерасад ва ҳеҷ касе нест, ки ба ӯ ёрӣ расонад, ин он қадар ошқор нест. Вале китоби Ваҳй муайян месозад, ки ин қудрати аждаҳост, ки ӯро сарнагун месозад, бо он ки гӯшти ӯро меҳӯрад ва ӯро бо оташ месӯзонад. Ҳамин ки қудрати аждаҳо аз китоби Ваҳй шинохта шавад, мо метавонем подшоҳонро бубинем, ки онҳо низ аждаҳо ҳастанд ва ҳамчунин шоҳи ҷанубанд, ва онҳо шоҳи шимолро дар ояти чихилу панҷум сарнагун хоҳанд кард. Се шоҳиди мустақим дар ин боб, ки ҳамаи онҳо ба иҷрои комили худ, чунон ки тавассути пайванди китобҳои Дониёл ва Ваҳй муаррифӣ шудааст, шаҳодат медиҳанд.

Regele papal modern al miazănoaptei își ajunge sfârșitul fără ca nimeni să-i vină în ajutor, în versetul patruzeci și cinci, iar cartea Apocalipsei arată cum puterea papală își ajunge sfârșitul prin

mâna puterii balaurului.

Dhe dhjetë brirët që pe mbi bishën, këta do ta urrejnë kurvën, do ta bëjnë të shkretë dhe të zhveshur, do t'ia hanë mishin dhe do ta djegin me zjarr. Sepse Perëndia ua ka vënë në zemër të përmbushin vullnetin e tij, të bien në një mendje dhe t'ia japin mbretërinë e tyre bishës, derisa të përmbushen fjalët e Perëndisë. Zbulesa 17:16, 17.

Cei zece împărați îl ard cu foc pe regele papal al nordului și îi mănâncă carnea. Împărații zilelor de pe urmă sunt puterea balaurului.

„Regii, conducătorii și guvernatorii și-au pus asupra lor semnul lui antihrist și sunt înfățișați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus. În vrăjmășia lor împotriva poporului lui Dumnezeu, ei se arată vinovați și de alegerea lui Baraba în locul lui Hristos.” Testimonies to Ministers, 38.

Cei zece împărați sunt puterea balaurului, care este de asemenea reprezentată prin împărăția Greciei și prin Alexandru. Acei împărați sunt împărați ai sudului, căci sunt reprezentați de Faraon, împăratul Egiptului. Ei îi vor mânca carnea, căci sunt și „câinii” profetici, pe care psalmistul îi numește „adunarea celor răi”.

Căci niște câini m-au înconjurat; adunarea celor răi m-a împresurat; mi-au străpuns mâinile și picioarele. Aș putea să-mi număr toate oasele; ei privesc și se uită țintă la mine. Își împart între ei hainele mele și trag la sorți pentru cămașa mea. Psalmii 22:16–18.

Papitatea este împăratul de la miazănoapte din versetul patruzeci și cinci, iar papitatea este reprezentată de Izabela în biserica din Tiatura.

Dar însă am câteva lucruri împotriva ta: pentru că îngădui acelei femei Izabela, care se numește pe sine prorociță, să învețe și să amăgească pe robii Mei să curvească și să mănânce din cele jertfite idolilor. Și i-am dat vreme să se pocăiască de curvia ei, dar nu s-a pocăit. Iată, o voi arunca pe un pat, iar pe cei ce preacurvesc cu ea, în necaz mare, dacă nu se pocăiesc de faptele lor. Apocalipsa 2:20–22.

Hotărârea de judecată asupra Izabelei se împlinește când este mâncată de câini.

Na despre Izabela a vorbit Domnul, zicând: „Câinii o vor mânca pe Izabela lângă zidul Izreelului.” 1 Regi 21:23.

Câinii reprezintă Roma păgână, puterea balaurului, căci Roma păgână a fost cea care L-a răstignit pe Hristos.

„În suferințele lui Hristos pe cruce, profeția s-a împlinit. Cu secole înainte de răstignire, Mântuitorul prevestise felul în care avea să fie tratat. El a spus: «Câini M-au înconjurat; adunarea celor răi M-a împresurat; Mi-au străpuns mâinile și picioarele. Îmi pot număra toate oasele; ei se uită și Mă privesc. Își împart între ei hainele Mele și trag la sorți pentru cămașa Mea.» Psalmii 22:16–18. Profeția privitoare la veșmintele Sale s-a împlinit fără sfat sau intervenție din partea prietenilor ori a vrăjmașilor Celui Răstignit. Soldaților care Îl așezaseră pe cruce le-au fost date hainele Sale. Hristos a auzit cearta oamenilor în timp ce își împărțeau

hainele între ei. Tunica Sa era țesută dintr-o singură bucată, fără cusătură, iar ei au spus: «Să nu o sfâșiem, ci să tragem la sorți pentru ea, a cui să fie.»” Hristos, Lumina lumii, 746.

Cei zece împărați, care sunt câinii, care sunt adunarea celor răi, care sunt Grecia și Egiptul, vor arde și ei pe desfrânată cu foc.

Mwana wa kike wa kuhani ye yote, akijitia unajisi kwa kufanya ukahaba, humtia baba yake unajisi; atateketezwa kwa moto. Mambo ya Walawi 21:9.

Cei zece împărați o ard cu foc pe desfrânată, căci ea pretinde că este preoteasă, dar este o desfrânată.

I ka na dia, ka hori ai a Taia e whitu tekau tau, kia rite ki nga ra o tetahi kingi: a ka mutu nga tau e whitu tekau, ka waiata a Taia ano he wahine kairau. Tikina he hapa, haereere i te pa, e koe, e te wahine kairau kua warewaretia; kia reka te whakatangi, himene kia maha nga waiata, kia maharatia ai koe. Na, i te mutunga o nga tau e whitu tekau, ka tae mai a Ihowa ki te tiroiro i a Taia, a ka hoki ano ia ki tana utu, a ka moepuku ki nga kingitanga katoa o te ao i runga i te mata o te whenua. Ihaia 23:15–17.

În versetele cinci până la nouă și în versetele treizeci și unu până la patruzeci, găsim mărturie că papalitatea ajunge la sfârșitul ei prin mâna puterii balaurului. Acest principiu se împlinește, de asemenea, în prezent, în războiul din Ucraina. Aceste trei mărturii ne informează că, atunci când împăratul de la miazănoapte ajunge la sfârșitul lui, fără ca nimeni să-i vină în ajutor, în versetul patruzeci și cinci, balaurul îi va mânca carnea și o va arde cu foc. Din gura a trei martori reiese că motivația acțiunii balaurului va include un tratat încălcat.

În versetele cinci până la nouă, al Doilea Război Sirian s-a încheiat printr-un tratat în anul 253 î.Hr. Războiul începuse în anul 260 î.Hr., iar la șapte ani de la începutul celui de-al Doilea Război Sirian a fost încheiat un tratat de pace prin faptul că împăratul de la miazăzi a dat o fiică împăratului de la miazănoapte, pentru ca acesta să se poată căsători cu fiica împăratului de la miazăzi și să aducă pace prin alianța de căsătorie. La șapte ani după căsătorie, în anul 246 î.Hr., împăratul de la miazănoapte a înlăturat mireasa din miazăzi și și-a reprimut soția dintâi, pe care o lăsase deoparte atunci când se căsătorise cu prințesa egipteană. Motivația împăratului de la miazăzi de a invada regatul de la miazănoapte și de a-l captura pe împăratul de la miazănoapte a fost un tratat încălcat.

Tratatul încălcat a prefigurat încălcarea Tratatului de la Tolentino din 1797, care i-a oferit lui Napoleon motivația de a-l lua captiv pe papă în 1798, așa cum făcuse Ptolemeu cu Seleucus în anul 246 î.Hr. Când Ptolemeu al III-lea s-a întors în Egipt din victoria sa asupra imperiului seleucid de la nord al lui Seleucus al II-lea, a adus înapoi în Egipt atât de multe comori, încât egiptenii i-au dat lui Ptolemeu al III-lea titlul de „Euergetes” (însemnând Binefăcător), pentru că le-a restaurat „zeii captivi” după mulți ani.

Dar dintr-o odraslă a rădăcinilor ei se va ridica unul în locul lui; el va veni cu o oaste, va intra în cetățuia împăratului de la miazănoapte, va lucra împotriva lor și va birui. Va duce în robie în Egipt și pe dumnezeii lor, împreună cu domnitorii lor și cu vasele lor scumpe de argint și de aur; și va dăinui mai mulți ani decât împăratul de la miazănoapte. Daniel 11:7, 8.

Când Napoleon l-a luat captiv pe papă în 1798, a jefuit comorile Vaticanului și le-a adus înapoi în Franța, după cum a fost prefigurat de Ptolemeu al III-lea, care a luat comori și l-a dus de asemenea pe Seleucus al II-lea înapoi în Egipt, unde Seleucus al II-lea a murit căzând de pe cal. Aceasta a prefigurat faptul că Napoleon a îndepărtat papalitatea de pe fiară în 1798 și moartea papei în 1799. Papalitatea, în Apocalipsa șaptesprezece, este femeia care șade pe fiară, iar înfrângerea lui Seleucus, captivitatea lui și moartea sa ulterioară prin cădere de pe un cal prefigurează faptul că Napoleon a înlăturat autoritatea civilă a papalității (reprezentată ca o fiară în Apocalipsa șaptesprezece).

И понесе ме духом у пустињу; и видјех жену гдје сједи на звијери скерлетне боје, пуној имена богохуљења, која имаше седам глава и десет рогова. ... И анђеоло ми рече: Зашто си се зачудио? Казаћу ти тајну жене и звијери која је носи, која има седам глава и десет рогова. ... А жена коју си видио јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:3, 7, 18.

Versetele cinci până la nouă introduc războiul dintre împăratul de la miazănoapte și cel de la miazăzi din capitolul unsprezece. Versetul cinci oferă punctul de ancorare la Roma ca împărat al miazănoaptei, căci arată că împăratul miazănoaptei avea să cucerească trei regiuni geografice înainte de a domni în chip suprem. Aceste versete oferă structura profetică ce înfățișează o perioadă în care împăratul miazănoaptei stăpânește, dar ajunge la sfârșitul său. Aceasta este însăși premisa și făgăduința capitolului unsprezece. Tema acestei linii este rana de moarte a împăratului papal al miazănoaptei sau, după cum spune versetul patruzeci și cinci, „el va ajunge la sfârșitul său și nimeni nu-i va fi într-ajutor”. Acest adevăr este adevăr prezent în zilele din urmă.

Vom continua în articolul următor.